

Tode kmetje v zdajnih časih takó pravijo: Naj zdaj gospodari kdo, kakor hoče; nič si ne bo zmogel, zato kër kmetiški pridelki nimajo nobene cene, davki so veliki, posli veliko plačo imeti hočejo. Ni mogoče si pomagati v naših časih!

Vse je res to, de še zdaj vsak kmet, kateri pridno dela, modro gospodari, in po pameti trezno živi, za vsako reč skerbí, že toliko pridobí, de sebe in družino pošteno preživí; pomanjkanja ne terpi, dacje orajtati poskerbí, in še kaj na stran položi. Varvati mora ne le per eni sami reči, ampak per vsih rečéh, tudi per narmanjših. Dober previdin gospodár varje per družini in per živini, per orodji in per posodi, per mervi in per slami, per jedi, per pijači in per obleki in per vsih rečéh. De bo kmet zamogel shajati, naj vživa le domače pridelke, ne pa takih, ki jih mora dragó kupovati in veliko denarjev za-nje potrositi. Per malih kmetijah se ne dobí toliko, de bi kmetovavec zamogel vsaki dan kofè piti, mesó jesti in z dobrim vinam se gostiti. Mali kmetovavec tudi ne mora dražih žlahtnih oblačil nositi, ali pa po zhodiših pogostim hoditi, tam popijati in zapravljeti. Vživa naj kmet pridelke svojih rok, oblači naj se po svojim stanu, brez potrebe naj nikamor ne hodi, po nepridnim naj nikoli nobeniga groša ne zapravi, gotovo bo shajal.

C.

Letina v Slavonii.

Pri nas okoli Mitrovca v Slavonii smo letas sredno letino imeli. Akoravno smo se že spomladi boğatih pridelkov nadjali, smo venderle práv po malim pridelali; ozimino, ktera je že okoli sv. Jurja neizrečeno dobro letino in žetev obetala, je večidel suša vzela. Oves in ječmen sta le v dobri in debeli zemlji nekaj obrodila, v rahljici in pešenki sta bila pa majhna in takó revna, de sta komej seme donesla; družiga zernja pri nas takó veliko ne sejejo.

Tabaka ni bila spomladi samó suša močno zadržala, ampak neki merčesi so se ga bili koj, ko je bil iz zemlje prebodel, takó poprijeli in semtertje takó pojedli, de se ni mogel nikakor do dobriega obrasti, na zadnje se ga je bila pa rijà podstopila, ktera mu je tudi veliko škodvala. Javalne, de bi ta sadež letas ne poskočil!

Od korúnove bolezni, od ktere smo v vaših spoštovanih Novicah že toliko žalostniga brali, ni bilo pri nas do zdej še nič slišati. Pa sej naši Slovani do zdej niso korúna kaj obražali.

Turšica se je po nekterih krajih takó popravila, de zamoremo reči, de se je bo obilo pridelalo.

Od letašnjih vinskih pridelkov ne moremo še nič posebniga pisati; zato, kër niso do zdej še veliko brali. Znani vinoredniki se hvalijo in pravijo: „Če Bog da, letas bomo obilo in dobre kapljice pridelali; če bi preveč dežja ne imeli, bi ne bilo letašnje vino slabji od 1834. leta, ktero je pijančike metalo, kakor muhe!“ —

V Mitrovici 21. dan Kimovca 1846. A. Kosmač.

Oginj v Ostrožnjim Berdi.

16. dan Kimovca je v Ostrožnjim Berdi v Postojnski komisii 19 hiš s hlevi, senicami in skednji vred, kjer je bilo polno sená, slame in družih za zimo shranjenih pridelkov več shranjenih, do tal pogorelo.

Škoda je velika, in ta nesreča bi bila utegnila za celo vas še večí biti, če bi ne bili trije verli kmetovavci streh s svojih poslopij hitro razpotegniti dali, in po tem takim so puh ognja vstavili, de ni naprej segal in cele vasí posmodil. Revšina imenovanih pogorelcov je zato še večí, kër jim je vsa zaloga, ki so jo za se in za svojo

živinico napravljeno imeli, pogorela. Bog se jih usmili in dobri ljudje!

Deset pogorelcov je bilo per notranjo-avstrijski družbi sv. Florjana zavarvanih. — De bi pač ljudje, saj po deželi, kjer jim nesreča ognja tolikrat pertí, vender enkrat pregledali, kakšno pomoč jim v enaki sili imenovana bratovšnja vseskozi ponuja! —

Novo izvoljeni deželni pravdni dohtarji na Krajskim.

Vikši ces. kralj. sodnja gosposka na Dunaji je po sklepu od 22. Maliga serpana tega leta izvolila in postavila 4 deželne pravdne dohtarje za Krajsko deželo z vsimi pravicami tožbe in druge dohtarske opravila prejemati, de ljudém iz daljnih krajev ne bo potreba, v Ljubljani dohtarjev iskati. Za tega voljo bo eden izmed teh za Gorensko stran stanoval v Krajnji, eden za Notrajsko v Postojni, dva pa za Dolensko v Novim mestu.

Za Gorensko so izvoljeni gosp. dohtar Prešerin, ki v Krajnji stanujejo; za Notrajsko gosp. dohtar Toman v Postojni; za Dolensko pa gosp. dohtar Zupančič in gosp. dohtar Rozina.

Vikši sodnja gosposka je s to novo napravo močno vstregla vsim tistim, ki imajo pri dohtarjih kakšen dober svet iskati ali jim kako pravdo izročiti, de jim ne bo potreba, iz daljnih krajev v Ljubljano hoditi.

Urno, kaj je noviga?

(Egiptovski krokodil v Ljubljanskim muzeumu), ki ga je pred nekimi dnevi gosp. A. Lavrin, vitez reda železniga venca, c. k. vladarski posvetovavec in nadkonzul v Egipti, iz Aleksandrije v Ljubljano poslal, je 12 čevljev in 6 palcov dolg. Ta grozovitni sovražnik nar hujim zverim, goveji živini, konjam, levam, risam, ljudém i. t. d., kateri se sicer le nar večih rek in jezer v Azii, Afriki in Ameriki derži, in vseskozi na plen ali róp čaka, bo prihodnjič v Ljubljanskim muzeumu mirno počival in radovednim ogledovavcam svoje hude zobé kazal.

(Mumija), ki jo je ravno ta častitljivi domorodec poslal, je bila pri Memnovim stebri v Egipti najdena, in je, kakor smo slišali, mazilarjeno (balzamirano) suho truplo nekiga imenitniga zvezdogleda in učenika kmetijstva, kateri je, kakor učeni možje terdijo, pred kakšnimi 2000 leti, po celim učenim sveti, jako slovil. — Gotovo dvé dragi darili, kakoršnih se ne najde, kjer bi kdo hotel! —

Oroslav.

Vganjka.

Poznaš kraljico, ktera srečno kraljuje,
Čez dosti podložnih sladko gospoduje;
Desiravno ne zna ne pisat' ne brat',
Še svojga imena ne vé imenvat.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	3. Kozoper-ska.		28. Kimovca.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	15	2	6
1 » » » banaške...	2	24	2	38
1 » Turšice.....	1	18	1	15
1 » Soršice.....	—	—	1	40
1 » Rēži.....	1	29	1	29
1 » Ječmena.....	1	8	1	14
1 » Prosa.....	1	10	1	3
1 » Ajde.....	1	20	1	9
1 » Ovsas.....	—	50	—	43